

Шуменъ. Нѣма съмнение, Селимински ще е искалъ, покрай всичко школно, да спечели младежъта и за новитѣ обществени и национални идеали, въ които е посвещавалъ по-смѣло възрастнитѣ. И ако при тия той прилага една тактика, при младитѣ ще прибѣгва до съвсемъ друга. Обогатенъ съ опитъ, той знае да привлича и покорява съ еднаква вещина еднитѣ и другитѣ. „Тълпата е силна, ала глупава, пѣкъ младежъта е смѣла, но непокорна. Този, който владѣе изкуството да движи еднитѣ и другитѣ въ време на нужда, може много нѣщо да извърши“. И разбралъ, че тълпата не обича високомѣрнитѣ и гордитѣ, а само демократичнитѣ водачи, Селимински се приспособява къмъ тая психология.

Главната му цель при учебнитѣ занаятия е да даде на младежъта „известно нравствено образование, споредъ преобладаващитѣ въ свѣта тогава свободолюбиви идеи“. Отличенъ педагогъ, той печели бързо голѣма слава въ града и вънъ. Отъ всѣкъде, отъ много съседни градове и села, се стичатъ при него по-първитѣ и заможни ученици, и тѣ, като младежи съ добри нрави и патриотическа ревность, спомагатъ много „да се разпространятъ проповѣдванитѣ идеи и по-далечъ отъ мѣстния хоризонтъ“. На ученицитѣ си Селимински разчита най-много, за да подготви свои добри помощници-апостоли навредъ изъ България. Защото макаръ при него да идватъ доста търговци, които спохаждали по своя работа Сливенъ, за да се съветватъ по общитѣ народни въпроси, той все пакъ намира, че най-здрави основи на организацията въ другитѣ мѣста ще могатъ да сложатъ тепърва неговитѣ довѣрени и пълни съ ентузиазъмъ питомци.

Имайки навѣрно предъ видъ нѣкои отъ ржководнитѣ идеи на учителитѣ си въ Кидония, Селимински прилага своя особена педагогическа метода. Той иска, първо, да развие умственитѣ способности на ученицитѣ си, като ги привикне къмъ критическа мисль и самостойно схващане на всѣки въпросъ, — при което особено скѣпъ за общественитѣ въпроси; и второ, подготвилъ така своитѣ млади приятели и тласналъ значително напредъ тѣхнитѣ знания и тѣхната самоувѣреность въ сжжденията, той ги посвещава „въ висшата спасителна за родината цель“, въ дѣлото, което надхвърля всѣка училищна мждрость и предполага преди всичко мжжествена доблестъ. Търпеливъ и